AYLIK MİZAH DERGİSİ • YIL : 10

KARİKATÜR

SAYI : 114 • EYLÜL / 2002

1 EYLÜL DÜNYA BARIŞ GÜNÜNDE, BARIŞ MI?

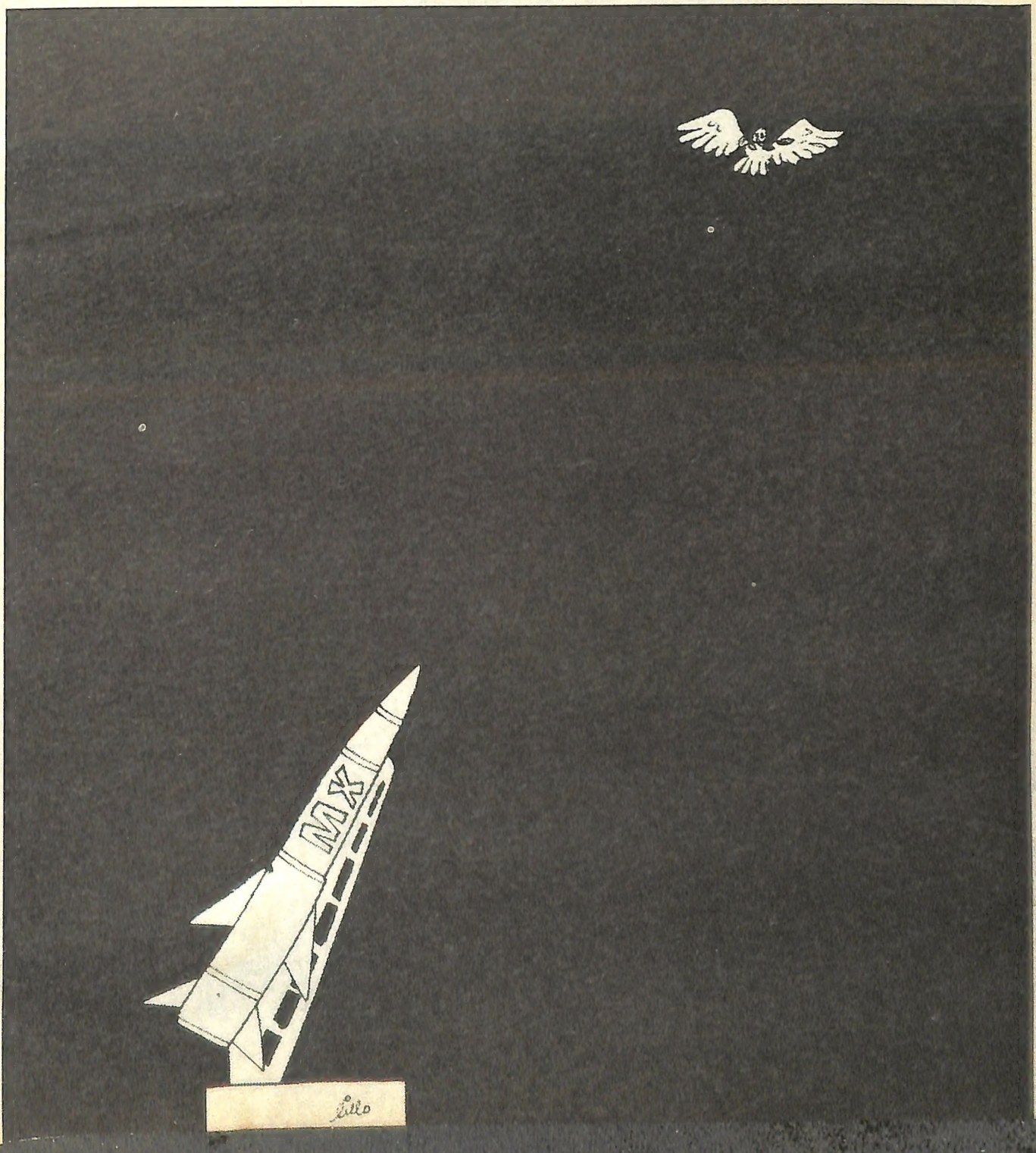

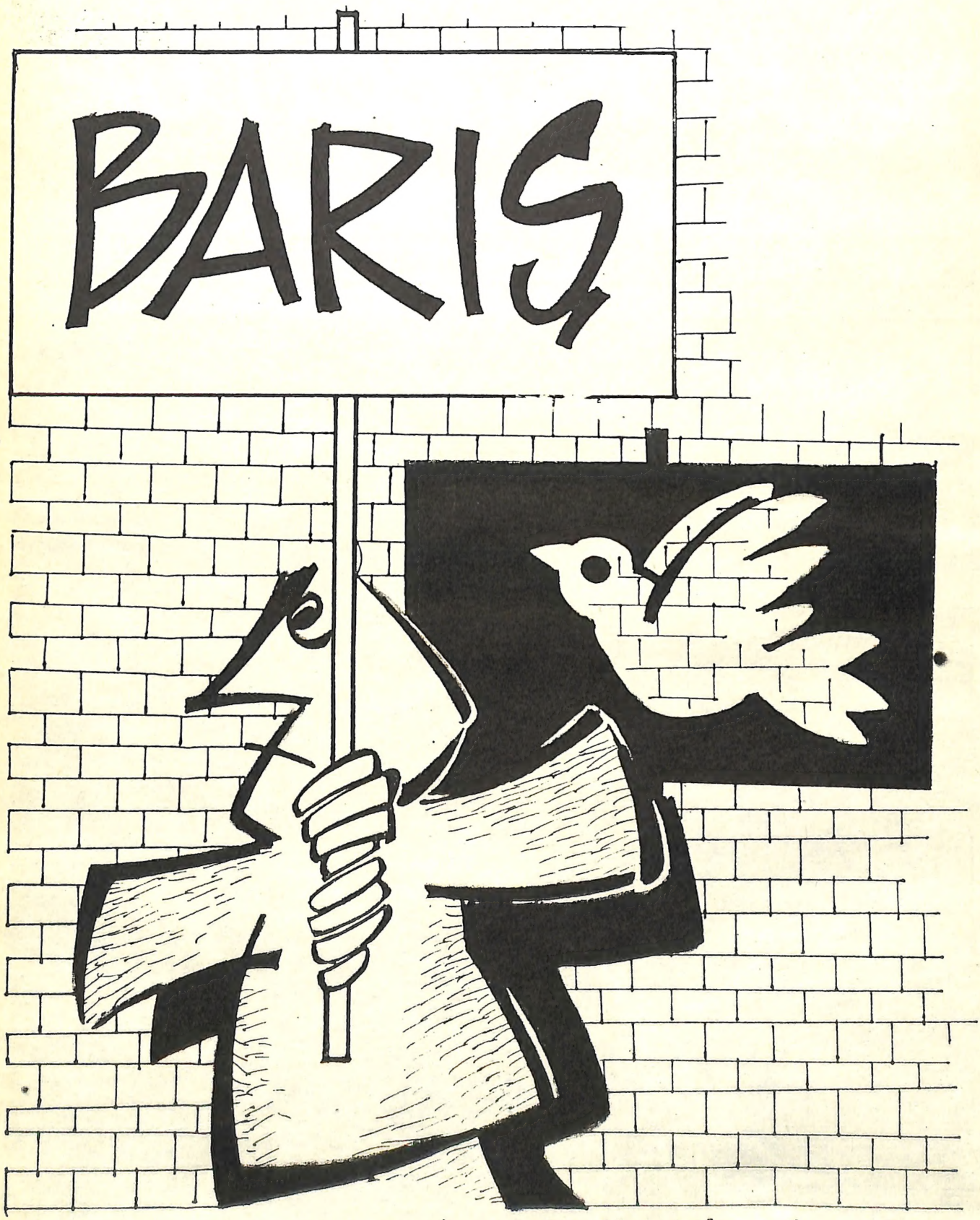
BARIS
YURI POLESIN.

SAHİBİ VE YAYIN YÖNETMENİ
KARİKATÜRCÜLER DERNEĞİ
ANKARA TEMSİLCİLİĞİ ADINA
METİN PEKER

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
MURAT ÖZMENEK

YAYIN KURULU

BÜLENT OKUTAN
CUMHUR GAZİOĞLU
OKTAY BİNGÖL
ORHAN TÜLEYLİOĞLU
MURAT SAYIN

KATKIDA BULUNANLAR

ALİ ULVİ ERSOY
ALİ ŞUR
ALİ HERKÜL ÇELİKKOL
ALİ ŞÜKRÜ FİDAN
AHMET ERKANLI
AKİL DANE HERZEKAR
A. TEOMAN SANALAN
AKIN ÖNDER
BAYRAM ALİ KARA
BURHAN ÖZOYAL
CEM KENAN ÖNGÜ
CEMAL ARIĞ
CEZMİ ERMİŞ
CİHAN DEMİRCİ
ERDOĞAN BAŞOL
ERDOĞAN KARAYEL
ERAY ÖZBEK
ERGÜL AKTAŞ
EROL ÖZDEMİR
FERRRUH DOĞAN
HASAN SEÇKİN
HASAN UYSAL
HÜSEYİN ATABAŞ
HÜSEYİN TANYERİ
GÜNGÖR KABAKÇIOĞLU
İSMET LOKMAN
KADİR DOĞRUER
MUHİTTİN KÖROĞLU
MUSTAFA BİLGİN
NECATİ ABACI
NİYAZİ YOLDAŞ
NURİ BİLGİN
OĞUZ GÜREL
ORHAN ENEZ
ÖZCAN ÇALIŞKAN
TAYFUN AKGÜL
TONGUÇ YAŞAR
SERDAR ÇAKIRER
YENER ÇAKMAK
YİĞİT ÖZGÜR

DERGİ TEMSİLCİLİKLERİ
Bursa/Mümin Bayram/İzmir·Cem Koç/
Trabzon·Adnan Taç/Sinop·Seyit Saatçi
Zonguldak·Kürşat Coşkun

DİZGİ: DAMAR LTD. ŞTİ. · ANKARA
Özveren Sok. 3/8 Demirtepe Tel: 0.312. 232 01 11

BASKI: KUBAN MATBAACILIK YAYINCILIK · ANKARA
Matbaacılar Sitesi 558. Sok. No:20 Tel: 0.312. 395 20 70

İRTİBAT VE YAZIŞMA ADRESİ:
Konur Sok. 31/10 Kızılay-ANKARA Tel-Faks: 0.312. 417 37 28

POSTA ÇEK NO: 104902 METİN PEKER
Altı Ay: 24.000.000 TL - Bir Yıllık: 48.000.000 TL.
Altı Ay: 30.000.000 TL. Bir Yıllık: 60.000.000 TL.(Resmi Dairelere)

KAPAK KARİKATÜRÜ: LAMAR MANUEL

Karikatür Dergisi'ndeki eserler yazılı izin alınmadan kesinlikle yayımlanamaz.

EROL ÖZDEMİR

MAKSAT MUHABBET

■

hASAN uYSAL

■

"MAKSAT SEÇİM OLSUN"

Seçimler bitti ya ben hep gülüyorum nedense. Sandığa sahip çıkmasını bile bilemeyi, ondan sonra da çöplükte eşinerek oy pusulası arayanlara gülüyorum. Bir gülme tutuyor ki sormayın gitsin. Hoş Hükümetin büyük ortağı Dalan Bey, Başbakan hanımla beraber seçim kampanyasını Ümraniye'deki çöplükte açmamış mıydı? Seçim kampanyası çöplükte başlarsa, kullanılan oylar tabii ki soluğu çöplükte alacak. Zaten maksat seçim olsun...

Çöp artık biz Türklerin yaşamının bir parçası oldu. Çevre sorunumuz, çöplükler yerleşim merkezimiz, seçim, kampanyası açılan makamlar. Çöpler onbinlerin geçim kaynağı. Çöplükler, patlayan mayınlarımız. Ve çöplükler Türk Demokrasi'sine girdi şimdi de. Verdiğimiz oyların yarısı sandıkta, diğer yarı çöplükte çıkıyor artık. Çöpten çıkan sandıkta, sandıkta çıkan çöplükte çıkamıyor. Ne garip değil mi? Hoş Türk Demokrasi'si ile çöplük ne kadar yakıştı birbirine... Memnuniyetimden ağzım fiyenk!

Seçimlerden sonra birbirimize soracağız artık!

– kazandım!

– Nerede? Sandıkta mı, çöplükte mi?

Bundan böyle sandık kurulları ile birlikte çö kurulları oluşturmak gerekecek. Yüksek Seçim Kurulları gibi, çöpçülerden oluşan Yüksek Çöplük Kurulları gerek tabi ki. Ay ben çok gülüyorum bunlara.

"Kürt seçmenlerin yaklaşık % 40'ı seçmen kütüğüne bile işlenmemiş" diyor bir başka Kürt. Doğru doğru olmasına ama Türklerin kendi aralarında yaptıkları seçimden sana ne kardeşim? Zaten seçmen kütüğüne yazılanların da yüzde 45'i oy kullanmaya gitmedi ki. Kullandıkları oyların da yaklaşık % 30'u boş oy değil miydi? Tabi maksak seçim olsun...

İşsizlikten köy boşalmış. Köyde iki gariban karı koca kalmışlar. Yasaya göre muhtar seçilecek köye. Allahtan kadın anlaşılmış de, kocasının aday olmasına razı olmuş. Anlaşamayıp ikisi de aday olsa? Düşünün bir kere, itiraz edip oyları yeniden de saysalar, seçimi iptal edip bir daha da yapsalar sonuç değişmeyecek. Neyse seçim kavgasız ve en önemlisi masrafsız ve gürültüsüz geçmiş. Favori aday ezici bir üstünlükle, yani oyların tamamını alarak Muhtar seçilmiş. Gazetelere göre, muhtarlığı kazanan kişinin bu başarısından siyasi kimliğin öne çıkarıp çıkarmadığından, sahte oy kullanıp kullanılmadığından pek söz edilmiyor. Tabi bundan sonra işi zor; en ufak yamuğunda oyların yarısını yitirmesi işten değil. Böyle bir durumda adil, tarafsız, dürüst, başarılı ve halkının sözünden çıkmadan muhtarlık yapmak zorunda.

Tabi seçilmek her zaman mutluluk getirmez insana. Örneğin Siirt'in Gökçebağ beldesinde, PKK'nın talimatına uymadığı gerekçesi ile DYP Belediye Başkan Adayı Bedri Çiçek, seçimlerden 10 gün önce kaçırıldı. O PKK'lılarla o dağ senin bu dağ benim gezerken seçimler yapıldı ve Çiçek Belediye Başkanı seçilmesin mi? PKK –Allahları var– seçimlere, daha doğrusu seçilmiş insanlara büyük saygı besler. "Seçilmiş insan tutsak edilir mi, ne ayıp" deyip bırakmışlar. DYP'li başkan oynaya sıçraya evine dönmüş doğal olarak. Ancak olay bundan sonra patlak vermiş. Bedri Çiçek'in önce babası İzzettin, ardından ablası Makbule birbiri ardısıra sevinçten ölmüşler. Haberde bu sevincin başkan seçilmesinden mi, yoksa PKK'nın serbest bırakılmasından mı olduğu belirtilmediği gibi, Başkan'ın babasının ve ablasının geri gelmesi amacıyla seçimlerin iptalini isteyip istemediğinden de söz edilmiyor.

Aslında son seçimlerden büyük hezimetle çıkan sosyal demokrat ve sol partilerin yukardaki haberden önemli bir pay çıkarmalarında büyük yarar var. Gelecek sefer adaylarını kaçırtmayı beceremezlerse bile, adaylarının isimlerini sakladıkları takdirde oylarını arttıracaklarından hiç kuşku yok. Hatta kazanabilirler bile, olmaz olmaz demeyin. Siz şimdilik Adil Düzen'le idare edin artık. Adil Düzmeyenlerden sonra belki de hoşunuza gidebilir ve hatta bu kez boşalmayı becerirsiniz...

Türklerin kendi aralarında yaptıkları bu bir çeşit seçim benzeri faaliyet sonucu RP'li adayların kazanması büyük endişe yarattı nedense. Oysa çok iyi oldu. Örneğin İstanbul gibi gecekondulaşmanın % 64'ü bulduğu İstanbul'a Tayyip bey gibi, kaçak inşaat, hazine arazisini işgal gibi konularda uzmanlaşmış bir şahsiyetin gelmesi isabet değil midir? SHP'liler hiç üzülmesin. En azından diğer kaybeden partilerden daha avantajlılar. Adayları Zülfü bey, sermayeden temin edeceği yüksek volümlü ses düzeniyle, türkü çalıp partilileri eğlendirebilir. Ankara da çok şanslı. Siz Melih bey'i tanımazsınız. Kendisi önce yeniden mücadele, ardından MHP, ardından ANAP, sonra da RP'li olmuş, Atalarımız gibi sürekli, oradan buraya, buradan şuraya dolaşması şiar edinmiş bir kişidir. Bu hızla belki belediye başkanlığı döneminde SHP'ye geçebilir. Bu ihtimal çok kuvvetlidir emin olun. Tabi bu konuda SHP'nin olduğu kadar DYP, MP, DP, İP, YDP, CHP, DSP ve SBP'nin de aynı oranda şansı bulunuyor. Aynı durum, önce MHP, sonra MSP, sonra ANAP, en sonra da DYP'li olmuş İzmir Belediye Başkanı Burhan Özfatura için de geçerli. Hatta İzmir'de Özfatura Bey'in yeni siyasi partisi için sol partiler daha şanslı gözüküyor.

RP'liler geldi ya, lümpen proleterya azdı doğal olarak. RP'liler de dizginleyemiyor arslan lümpenleri... Kimisi minibüs şoförü, kimisi pazarcı, kimi hamal, kimi tamirci, kimi kapıcı, kimi çırak, kimi işportacı, kimi odacı, kimisi işsiz yüzlerce ipini koparmış hayta dolaıyor sokaklarda. Sloganlar atıyor, kadınları rahatsız ediyor, diğeri minübüsüne almıyor, kimisi trenden indiyor, kimisi hakaret ediyor başları açık diye. Yaşamları boyunca itilmiş, kakılmış, ezilmiş, hiç ödüllendirilmemiş bu yaratıkları sık sık sıkıştırıp döven karşı lümpen gruplar da var. Hatta başıörtülü kızlara "sizin partiniz genelevleri kapatıyor. Biz de sizleri halledeceğiz" diye laf atanların sayısı hiç az değil. Bu banzara benim için çok eğlenceli. Keyifle izleyip kahkahalar atıp, gülüyorum. Öyle ya, kutuplaşmalar sonunda işsavaşa gidiyor. Bundan eğlenceli manzara olur mu?

Seçimin ardından 3. gün. Bahçeli-Cebeci Otobüsünde akşam işten çıkan yrgun yüzlü onlarca insan. Otobüsün yanından geçen RP konvoyuna, bir yolcu kendinden geçmişçesine tezahürat yapıp, eliyle RP işareti yapıyor. Müşterinin hezeyanı üzerine bir kadın "bu kim?" diye dönüp bakıyor. Adam sertçe "niye baktın, beğenmedin mi şıllık?" demesin mi? Kadının kan beynine sıçrıyor. Hele bu ağız münakaşası sırasında adam "utanmaz kadın. onca erkeğin arasında üstün başın açık nasıl oturuyorsun? Cehennemde yanacaksın ahlâksız kadın" deyince patlıyor.

"Bana bak. Senin karının başı kapalı olunca ahlâklı mı oluyor? Kimbilir şimdi evde ne halt ediyordur."

Adam kadını dövmek için üstüne yürüyor bu kez hışımla. Otobüs kalabalık, arada epey insan var. "Sen benim kim olduğumu biliyor musun?" diye karşılık veriyor kadın. "Kim olursan ol şıllık!" yanıtını alınca da, sessizce çantasından telsizini çıkarıp polisi anons ediyor;

"Otübüsü Kurtuluş'ta durduruyorum. Ekip gelsin."

Karşıdaki yanıtlıyor:

"Anlaşıldı komiserim, iki dakika sonra ekipler orada!"

Dedim ya ben herşeye gülüyorum seçimlerle ilgili olarak. Şimdi kireç gibi yüzle dolaşan o çok bilmiş ukala dümbeleklerine, "yok burası İran değil" diyan hıyarlara, "diğer partilerin RP'den ne farkı var?" diyen aklıevvellere, oylarını bölen gazozlara, "abartıyorsunuz" diyen hödüklere... En çokta tam 4 milyar lira verip, "24 saat sonra uçacak" diye alınan ithal mürekkeplere gülüyorum. Bugün 5. gün. Ya benim cildim bozuk ya da Hindistan saatiyle 24 saat, bir ay ediyor. Dedim ya gülüyorum işte. Niye mi gülüyorum?

Erendiz Atasü Mısır'dan dönmüş anlatıyordu.

"İnsanlar çok yoksul, çok zavallı. Ama dikkatimi bir şey çekti hep gülüyorlar."

"Aman" dedim, "Tanrı saklasın, biz henüz o aşamaya gelmedik!"

Olan bitenden hâlâ "kurtuluruz, umut bitmedi" diye düşünen toplumlar sıkıtılıdır, üzüntülüdür, endişelidir. Umut bittiyse vur patlasın çal oynasın. Öyle değil mi değerli mümin kardeşlerim? Sohbetimiz bu haftalık da bu kadar. Allah'ın inayeti üzerinize olsun, Allah sizlere akıl fikir ihsan eylesin...

BORİSLAV STANKOVİÇ (Yugoslavya)

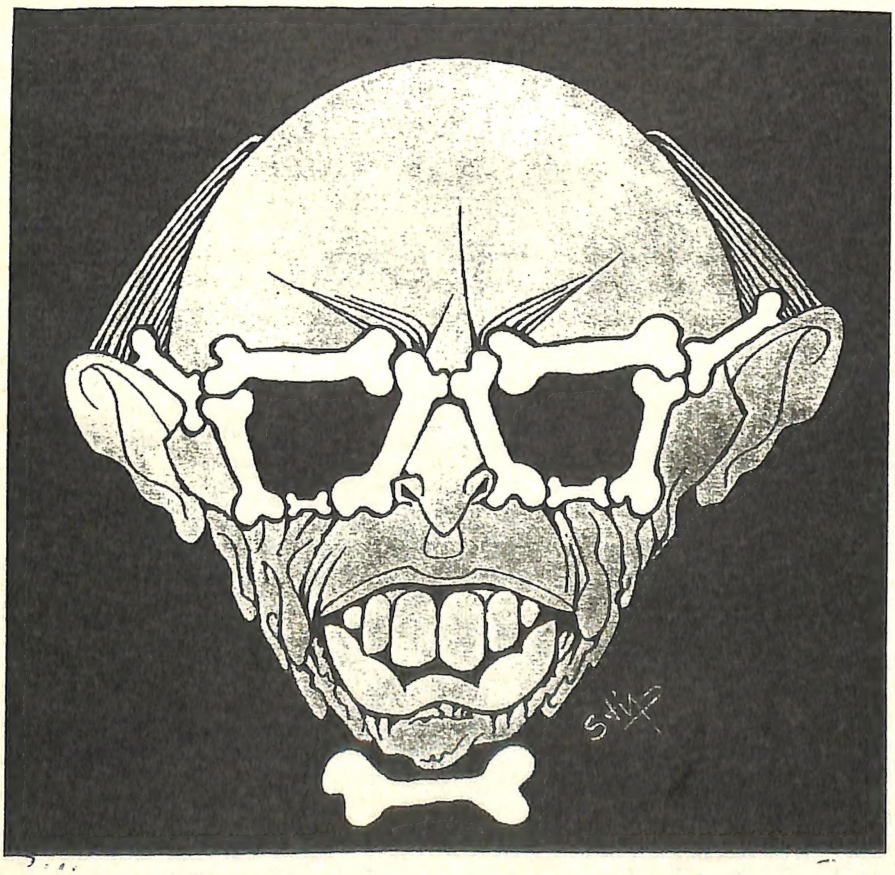

STİPKOVİC RUDİ

HÖRST SCHROADE

ÇİZGİ YERİNE

■

MÜMTAZ İDİL

■

YAZACAĞIM...

Daha önce yazdım, bundan sonra da yazacağım. Savaşların olmadığı bir dünyanın varlığına inanmasam da yazacağım. Emmanuel Kant'ın 'sınırladığı' aklımla yazacağım ve bana verilen bu akılla savaşsız bir dünya olamayacağına inanmama karşın, yılmayacağım ve aynı şeyleri tekrar tekrar yazacağım.

İnsan varlığının bilinen en eski tarihi olan 6 bin yıldan bu yana bilinen 15 bin savaş yaşandığını, bütün bu süre içerisinde, yani 6 bin yıl içerisinde, aralıklarla, yalnızca 300 yılın savaşsız geçtiğini yazacağım.

İkinci Dünya Savaşı'nda 50 milyon insanın öldüğünü, 90 milyon insanın da ya sakatlandığını ya da yaralandığını yazacağım. Atılan nükleer bombalar sonucu, genetiğe bağlı olarak sakat doğan insanların yaşamını yazacağım.

Bilseniz de yazacağım, hatırlatmak için her "Dünya Barış Günü"nde yazacağım.

Son 50 yıldır, yani İkinci Dünya Savaşı'ndan günümüze yalnızca 26 günün savaşsız geçtiğini yazacağım...

6 bin yıllık insanlık tarihinde, savaşlarla sivil yaşamın etkilenmesinin en çok son yüzyılda olduğunu, I. Dünya Savaşı'nda sivil halkın savaştan yüzde 6 oranında etkilendiğni. II. Dünya Savaşı4nda bu oranın yüzde 48'e çıktığını, Kore Savaşı'nda yüzde 84'ü bulduğunu, Vietnam Savaşı'nda yüzde 90, Irak, İran ve Afganistan savaşlarında yüzde 100'e yaklaştığını yazacağım.

Tolstoy'un "Savaş ve Barış" romanından bu yana insanların savaş ve barış kavramlarını siyah ve beaz gibi kabul ettiğini, sanki biri olmazsa ötekinin egemen olacağı izlenimi yarattığını yazacağım.

Bıkmadan yazacağım, her yazı birbirine benzese de yazacağım...

1756-1763 yılları arasında Avrupa'da yaşanan ve "Yedi Yıl Savaşları" diye anılan savaşta harcanan paranın yalnızca 350 bin dolar olduğunu biliyor muydunuz? Ya Güney Afrika'da 1899-1903 yılları arasında yaşanan sömürge savaşlarında bu paranın 1.5 milyon dolara yükseldiğini? Sonrasının ise korkunç bir hızla arttığını: I. Dünya Savaşı'nda 208.3 milyon dolar, II. Dünya Savaşı'nda ise bu rakamın, 1 milon 117 milyon dolara yükseliğini?...

Yüz milyondan fazla insanın askeri personel, görevli, işçi ve benzeri şekilde istihdam edildiğini? Bir M-1 tankının ABD'ye 2.4 milyon dolara, I. Dünya Savaşı sırasında benzer bir tankın ise aynı ülkeye yalnızca 55 bin dolardan 20-30 milyon dolara yükseldiğini...

Bilseniz de bilmeseniz de yazacağım...

Bir askerin yıllık harcamasıyla 53 öğrencinin eğitim görebildiğini, bir Leopard-2 tankının maliyetiyle 36 apartman yapılabildiğini, bir B-1 bombardıman uçağı yerine 16 tam teşekküllü hastane kurulabileceğini, bir Tornado uçağının karşılığının 8 bin vasıflı işçi yetiştirilebildiğini, bir nükleer silah taşıyan uçağa karşılık, bir hidroelektrik santralı inşa etmenin mümkün olduğunu...

Savaşın korkunçluğunu anlatmaya bu derginin sayfaları az gelir. Kimi zamanı iki çizgiyle, bir fotoğrafla, şiirle, resimle anlatılabilen bu korkunçluk, iş yazıya geldiğinde bütün kıskançlığıyla sizden kaçar ve çoğu konuda en çarpıcı mesajları verebilen düz yazı, savaşın korkunçluğu konusunda tökezler durur.

Alın, şiirde Konstantin Simonov'un "Bekle Beni" şiirini, resimde Picasso'nun "Guernica" tablosunu, Ramazan Öztürk'ün Irak katliamını belgeleyen fotoğrafını...

Ama "Durgun Akardu Don" dört cilt yazılmıştı, Aytmatov'un bütün romanları, öyküleri yalnızca savaşın kötülüğü üzerine ayrılmıştır. Sartre, Camus, Hemingway, kısacası savaşı şu veya bu şekilde yaşamış binlerce yazar milyonlarca sayfa doldurmuştur, ama dünyamız son 50 yıldır yalnızca 26 günü savaşsız geçirmiştir..

Yazacağım, Kant bana ömür taraflardan bir yerden göz kırpıp, nanik yapsa da yazacağım. Aklım olmasa da, birgün savaşın karşıtının barış olmadığını, barışın çok daha büyük, çok daha kapsamlı, çok daha güçlü bir kavram olduğuna inanarak yazacağım.

Kimse inanmasa da yazacağım...

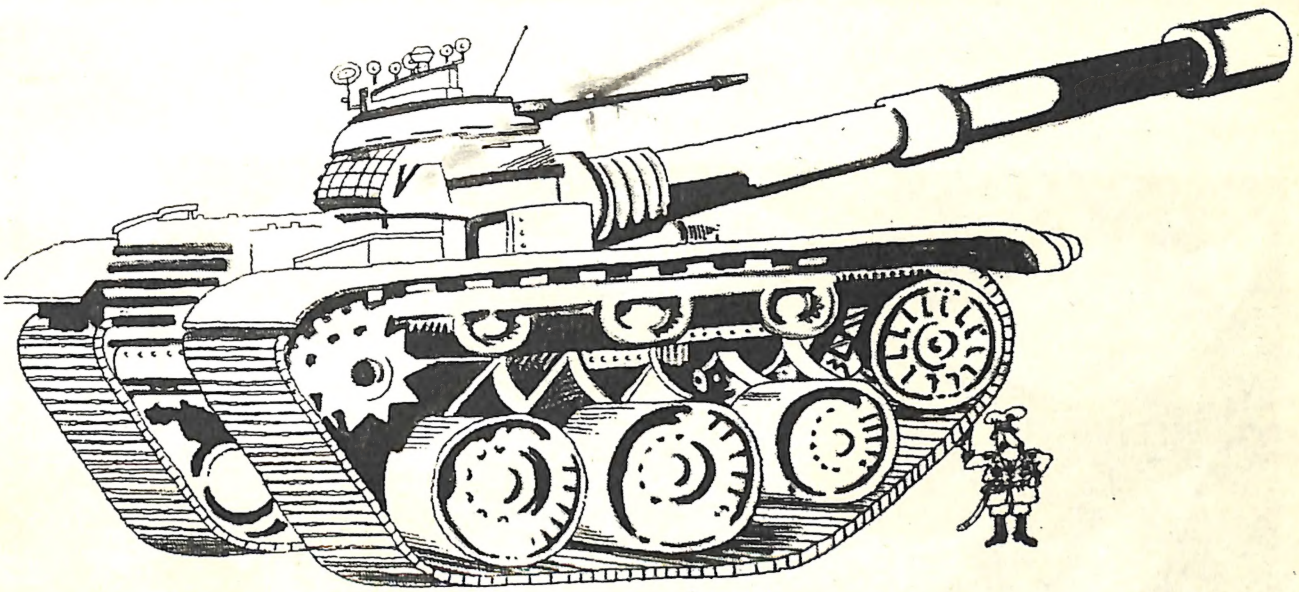

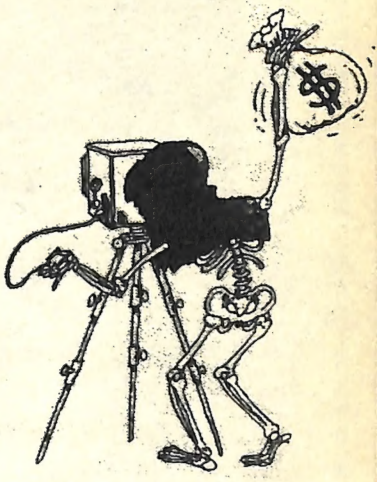

DZIB CARLOS

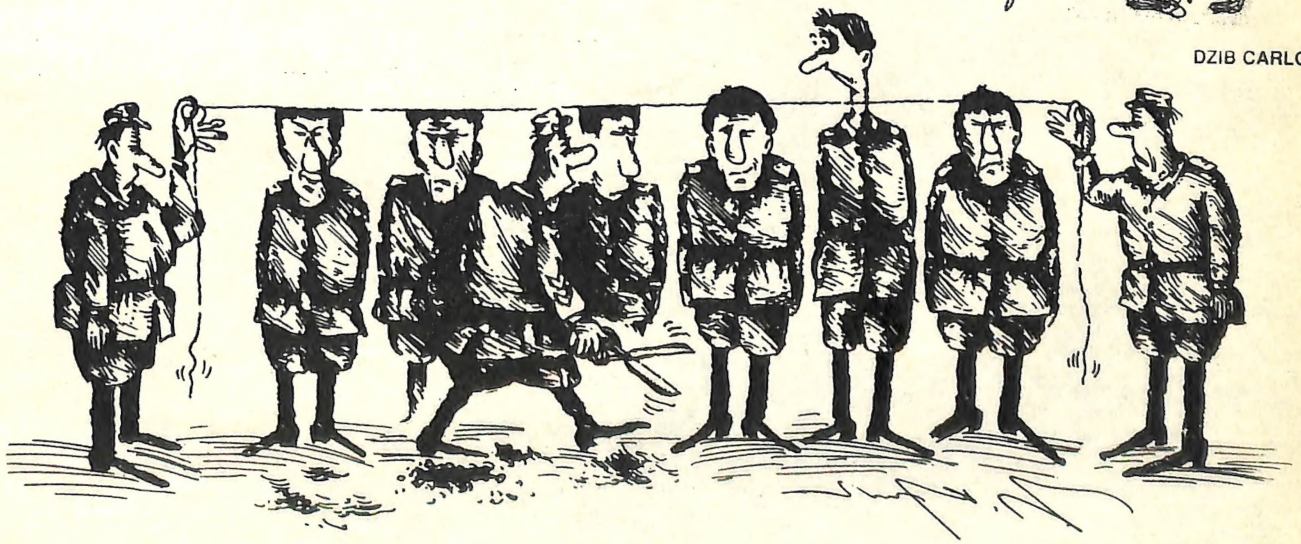

KRUTIKOV NIKOLAI

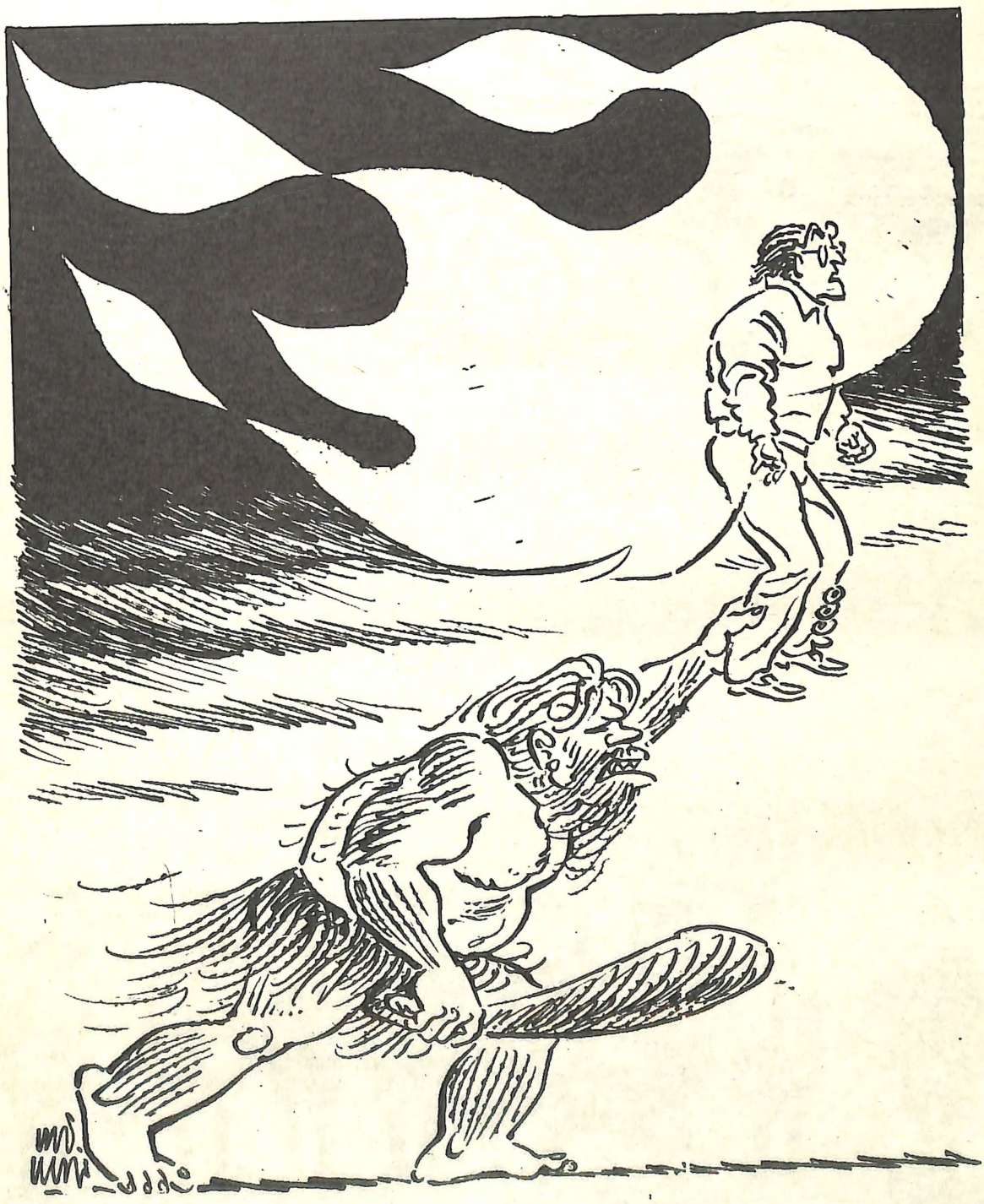

ALİ ULVİ ERSOY

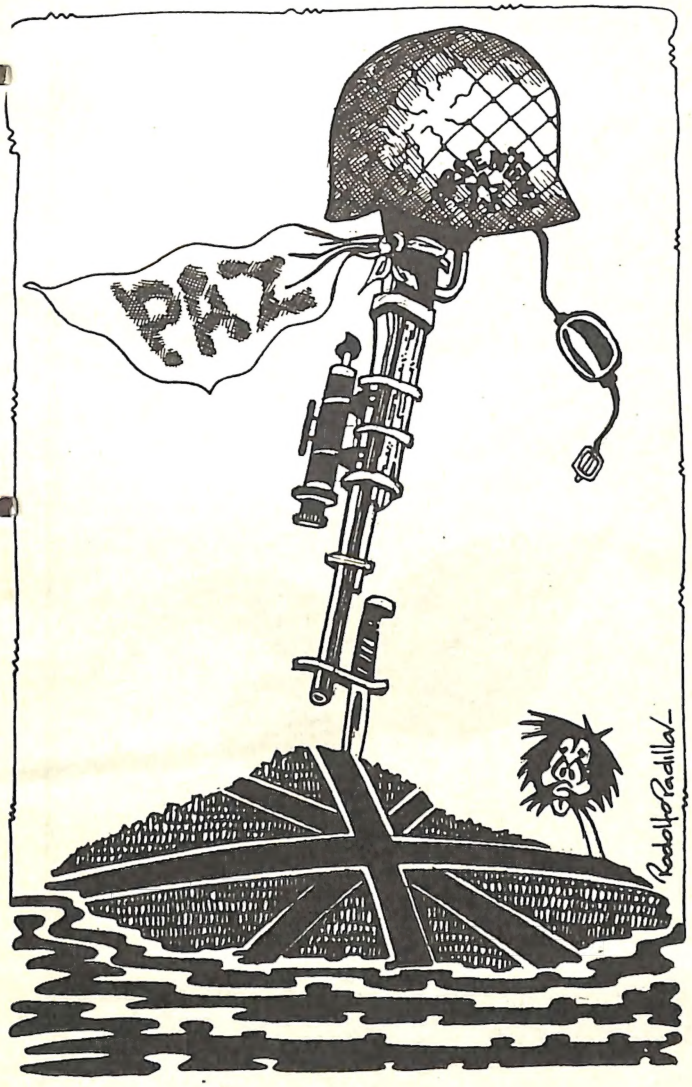

NEGREA CELINA

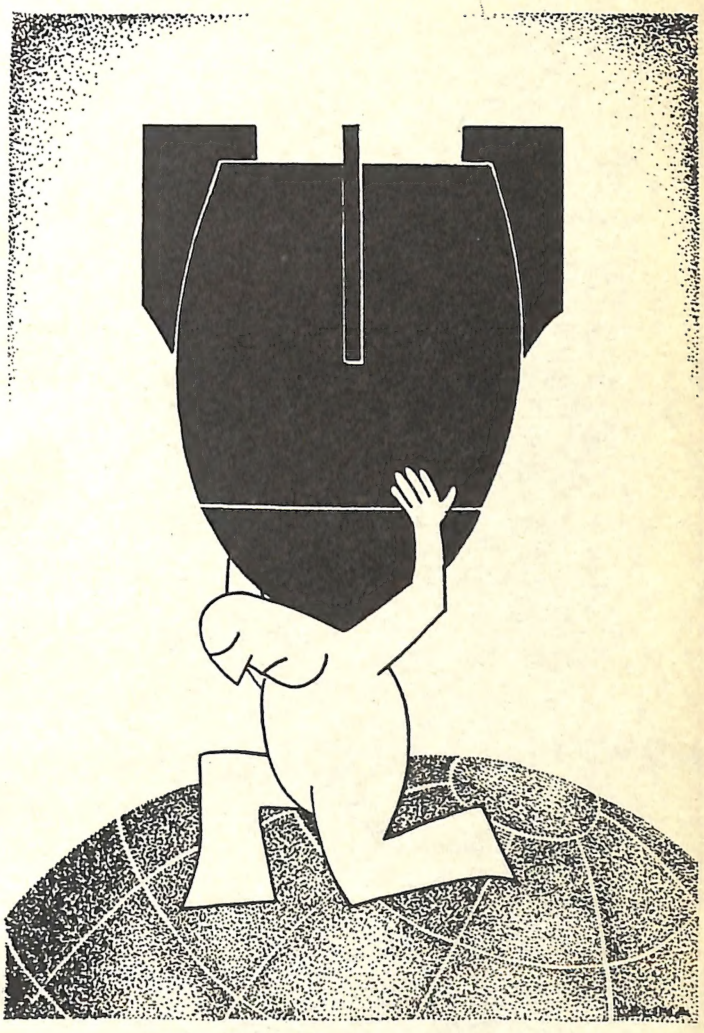

RADILAN RODOLFO

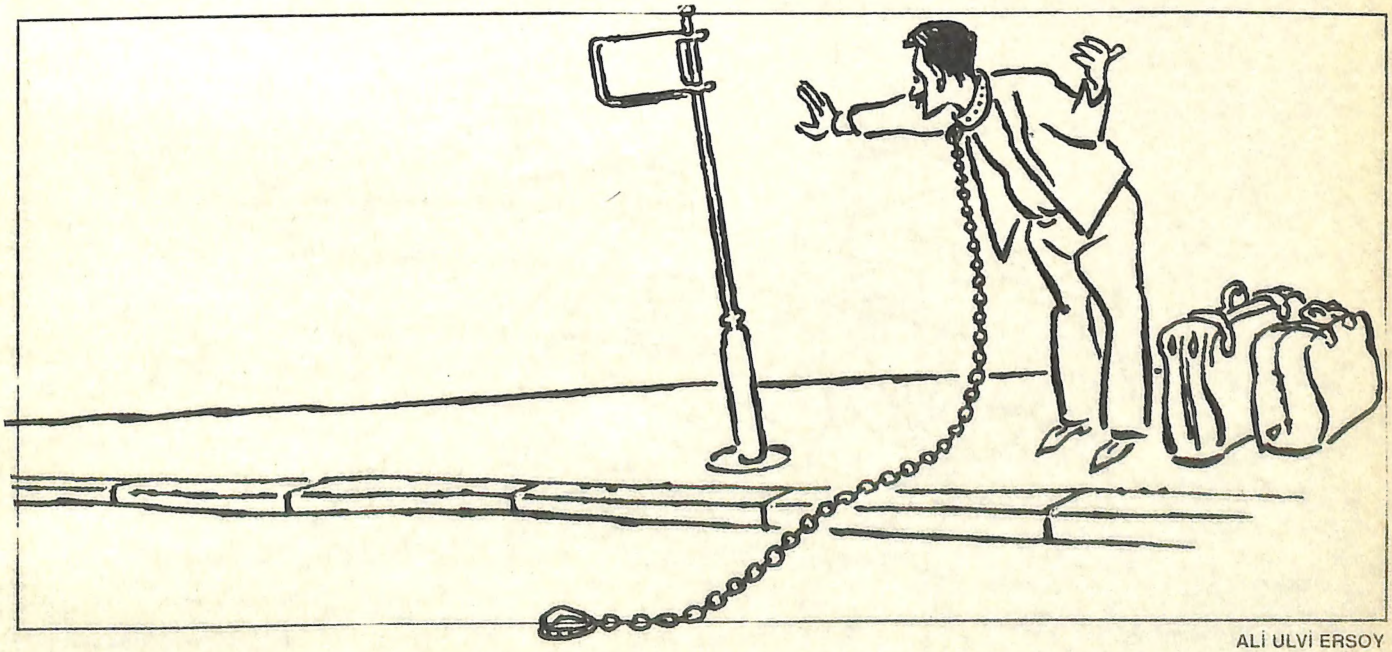

ALİ ULVİ ERSOY

CEZMİ ERMİŞ

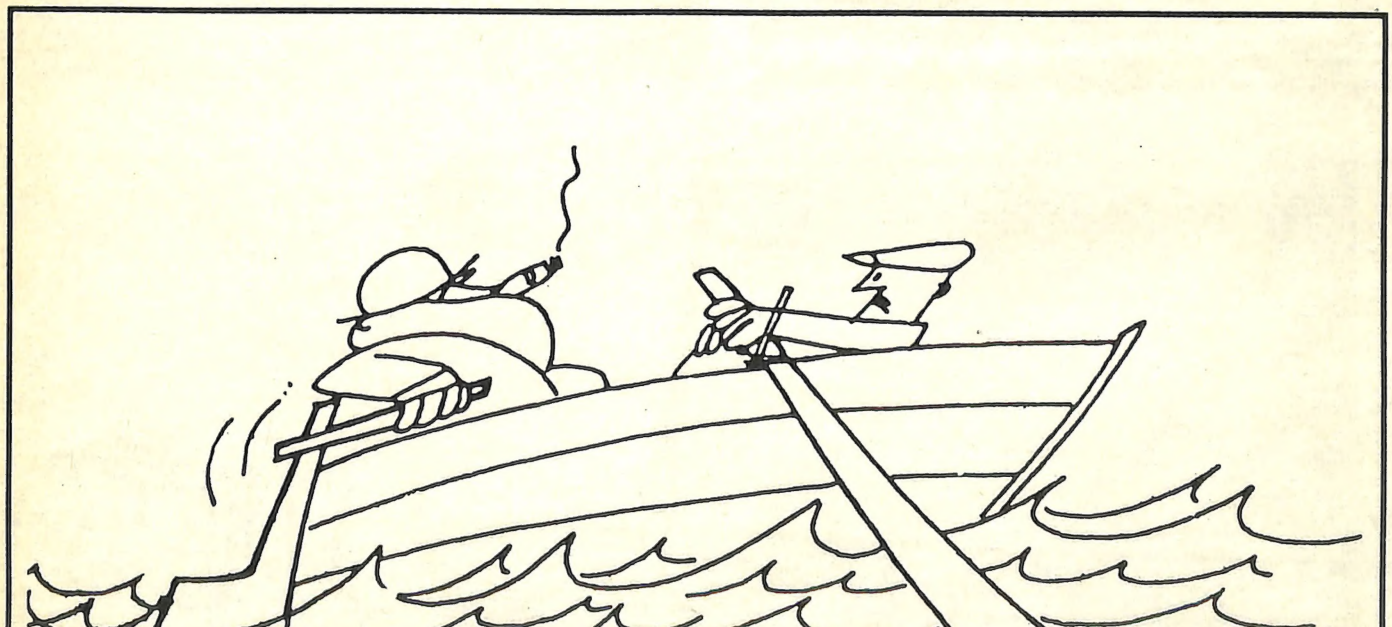

FERRUH DOĞAN

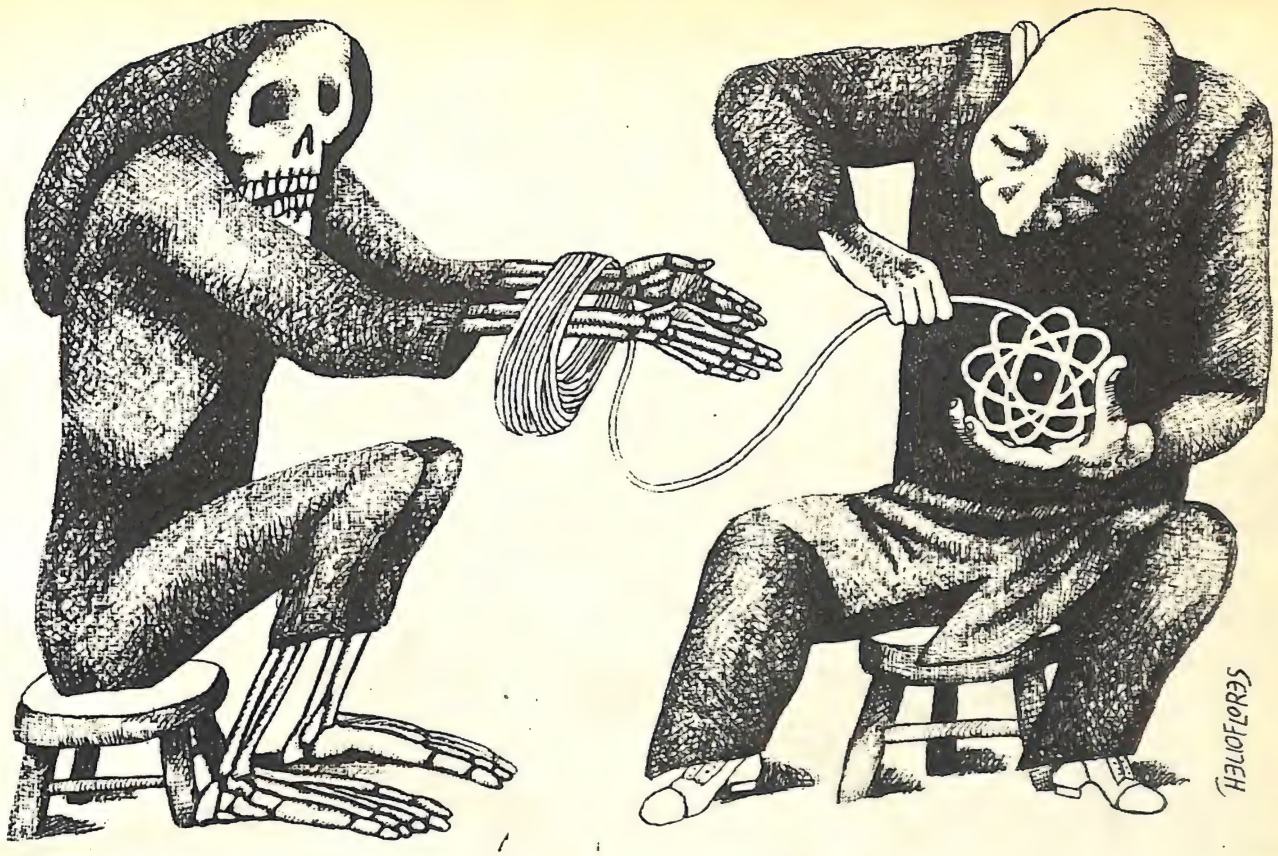

HELIOFORES

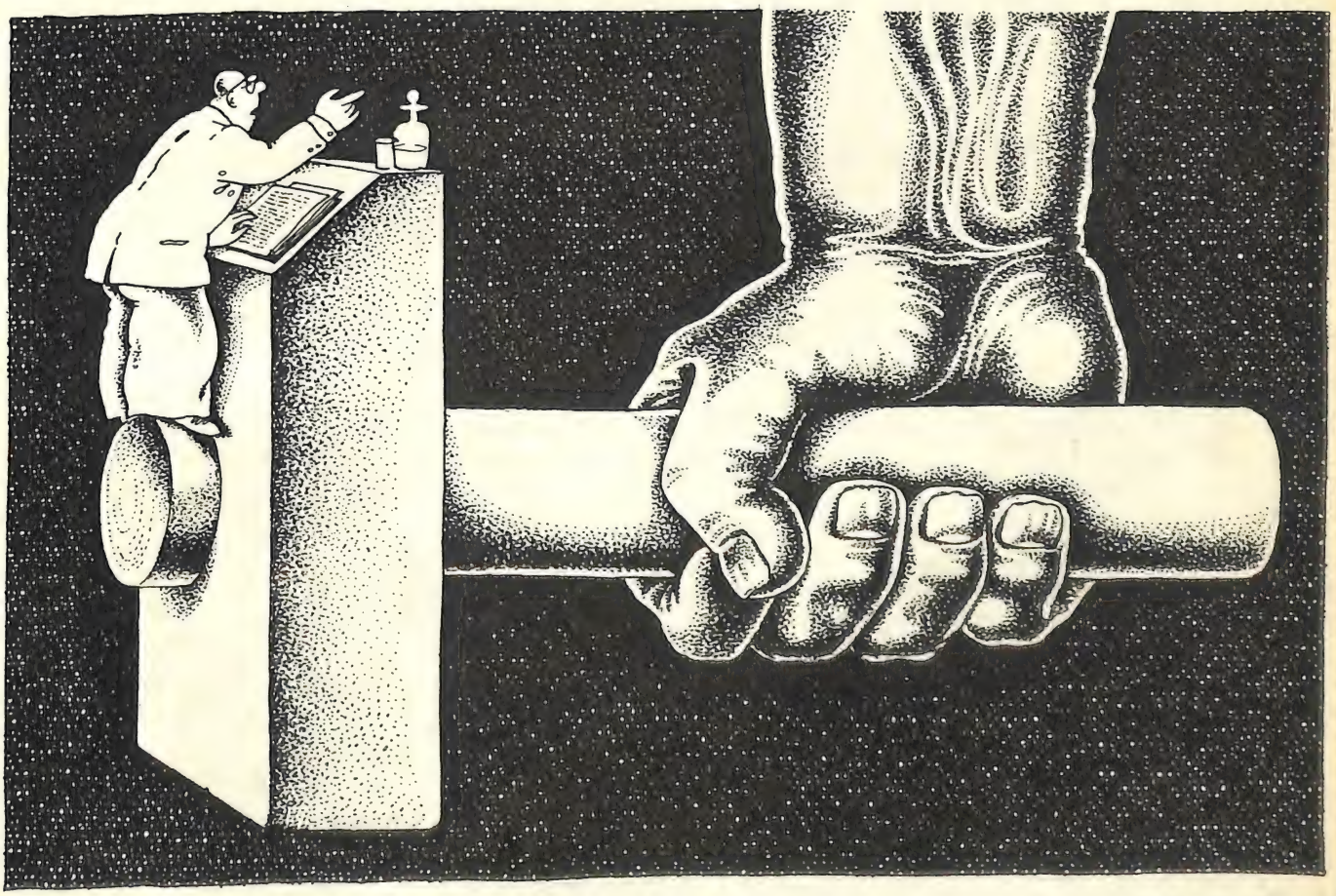

ROZANCEV-VALENTIN

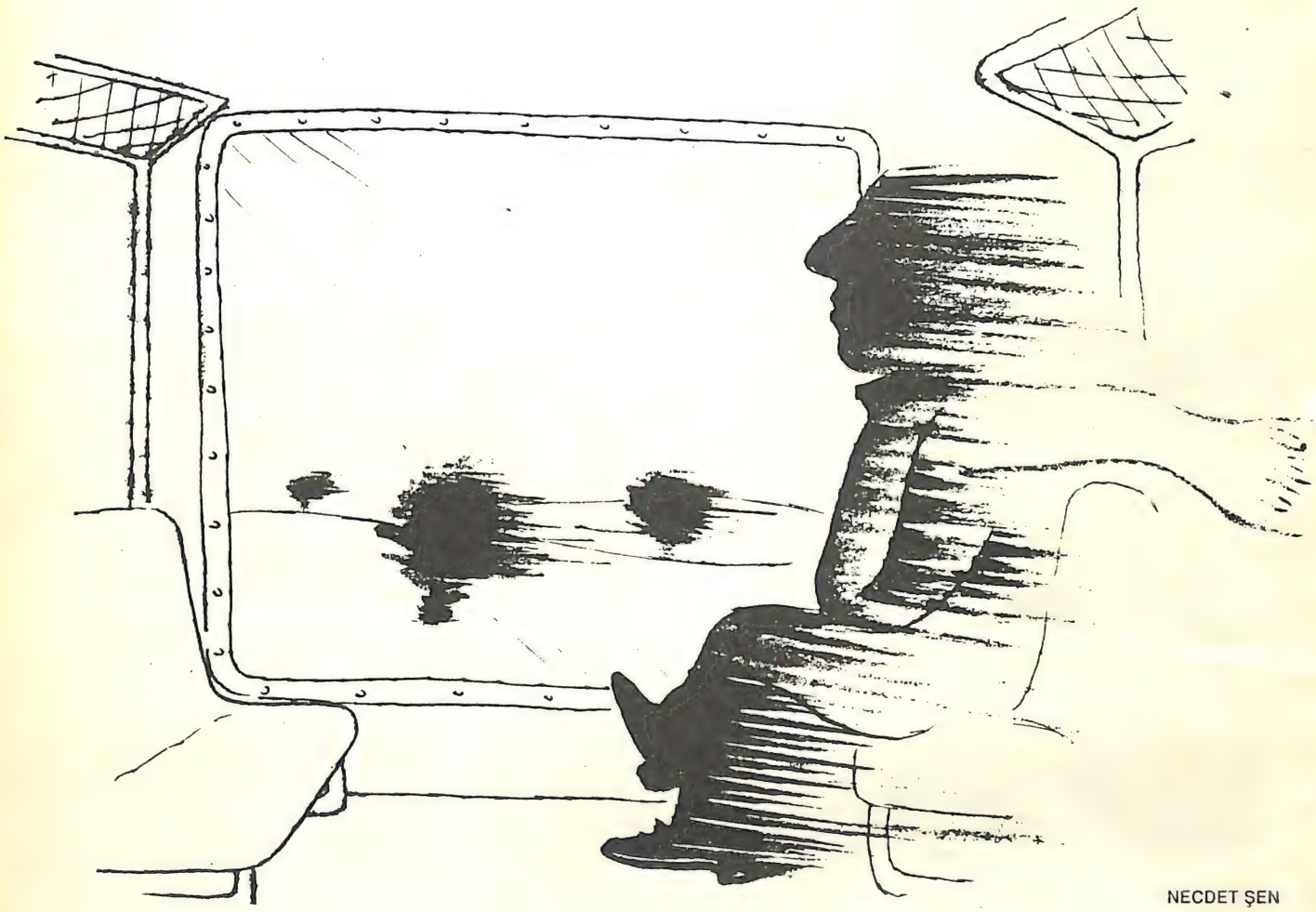

NECDET ŞEN

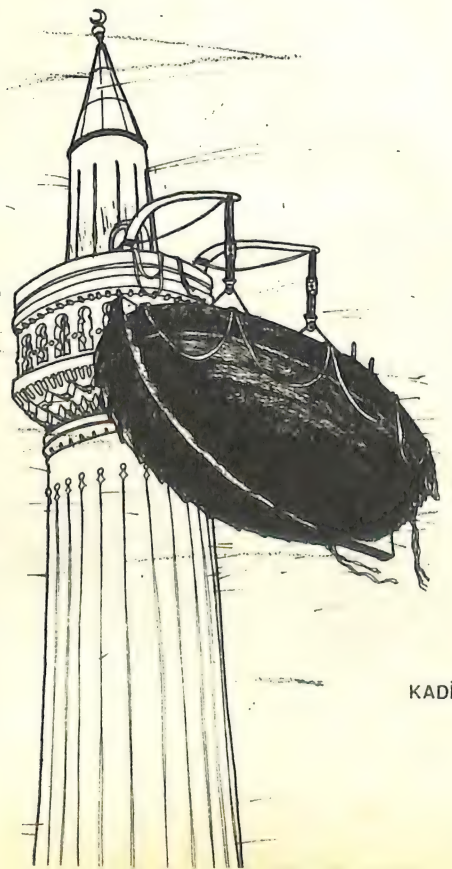

KADİR DOĞRUER

OHANNES ŞAŞKAL

ERDOĞAN KARAYEL

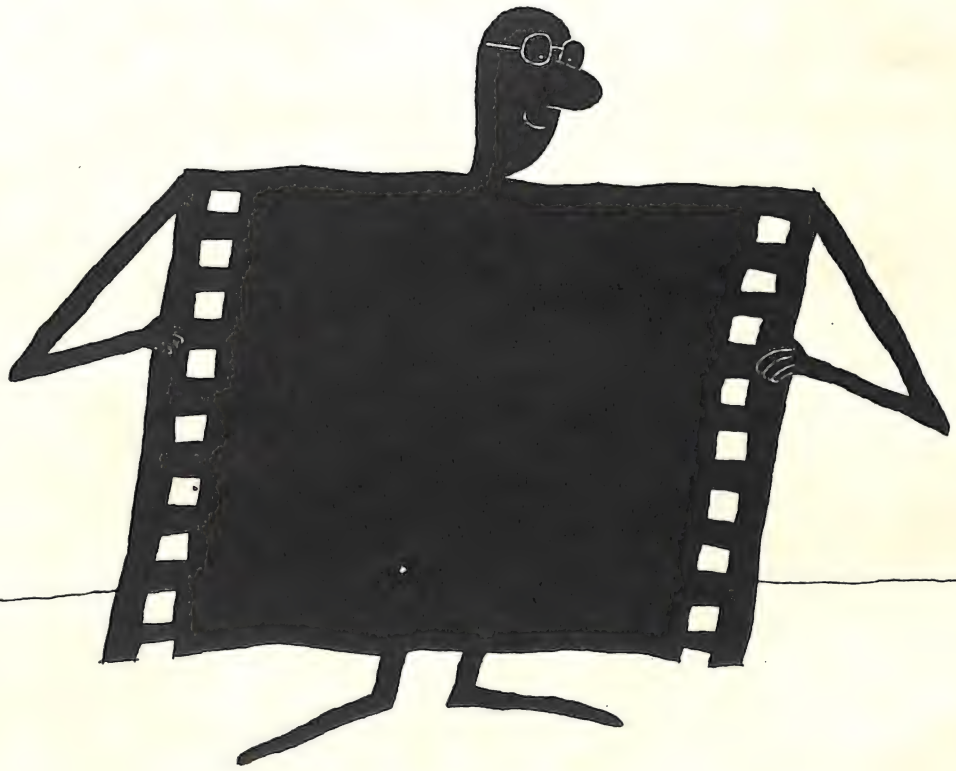

Ü M İ T Ö Ğ M E L İ 9 2

ÜMİT ÖĞMEN

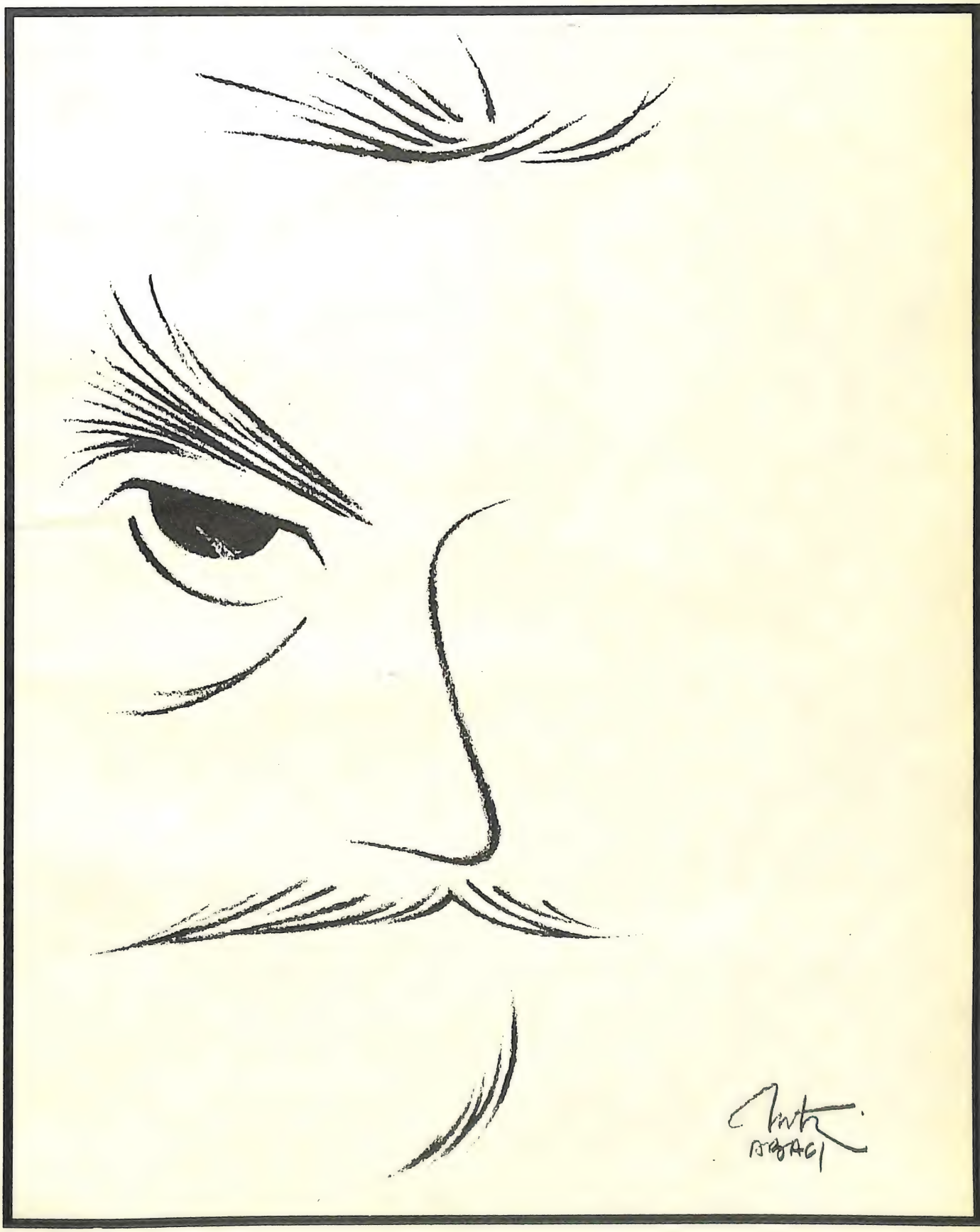

NECATİ ABACI

YALÇIN ÇETİN

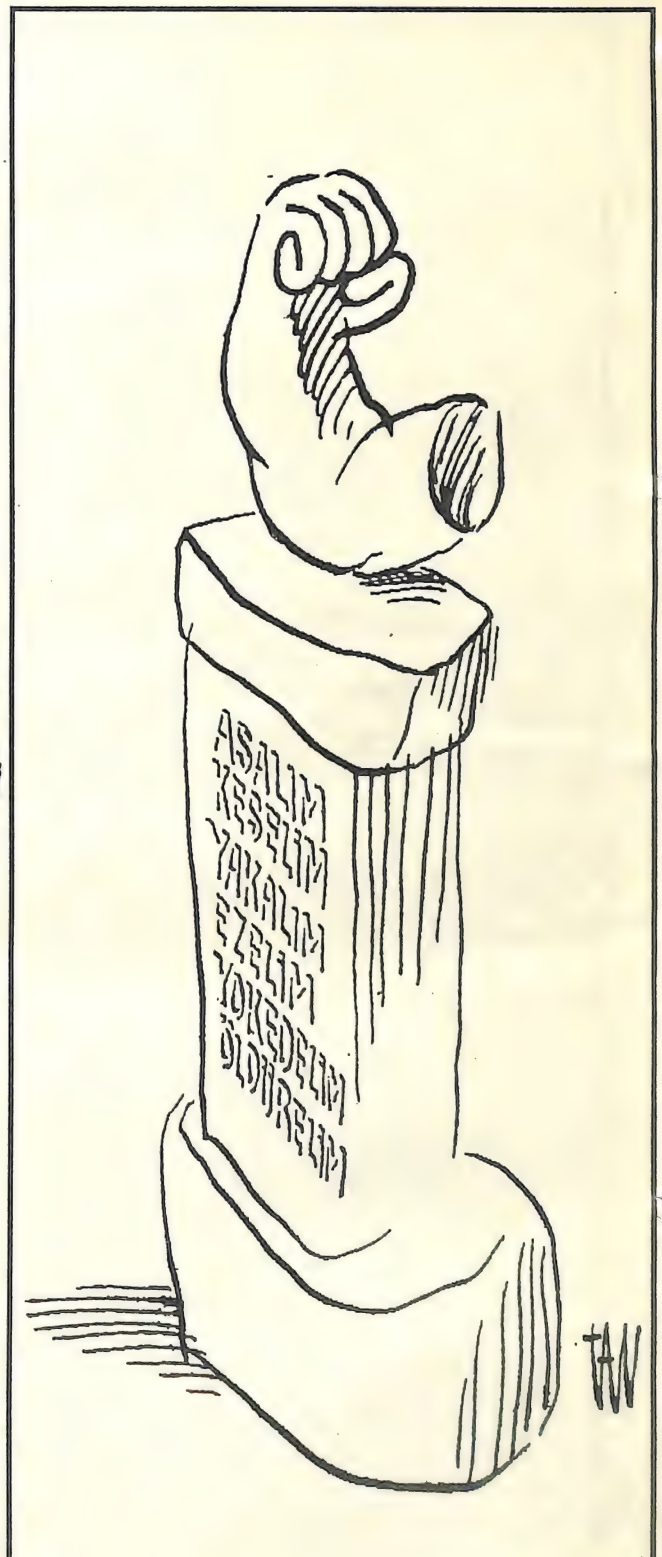

TAN ORAL

STOJSCHEV CHRİSTO

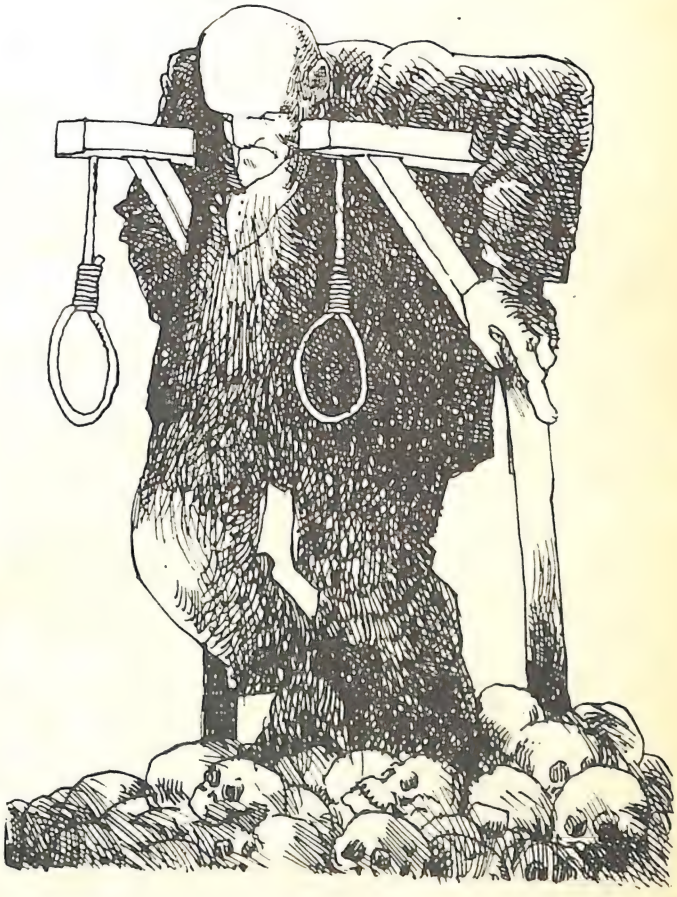

SAKHAVARZ AMAD

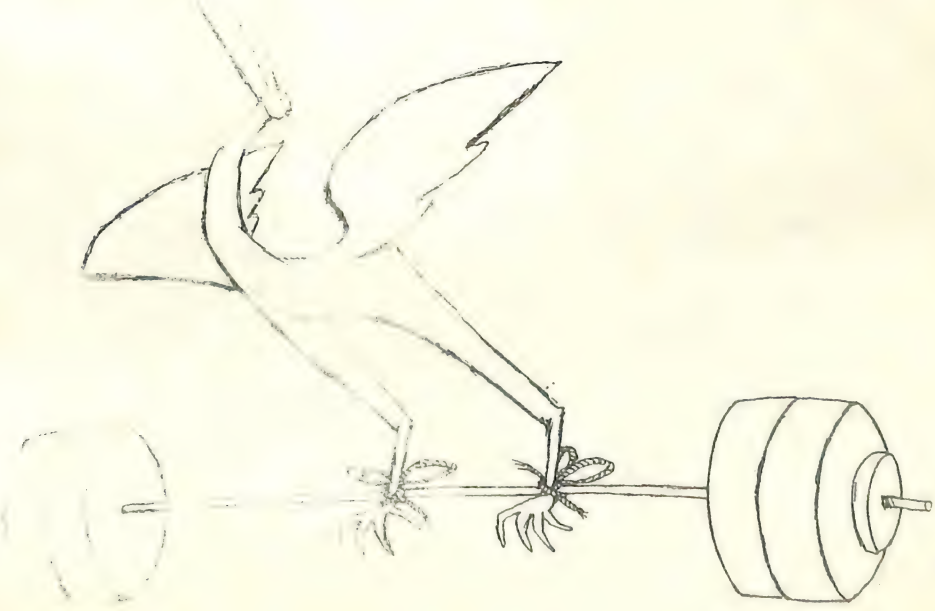

DINULESCU MİRON

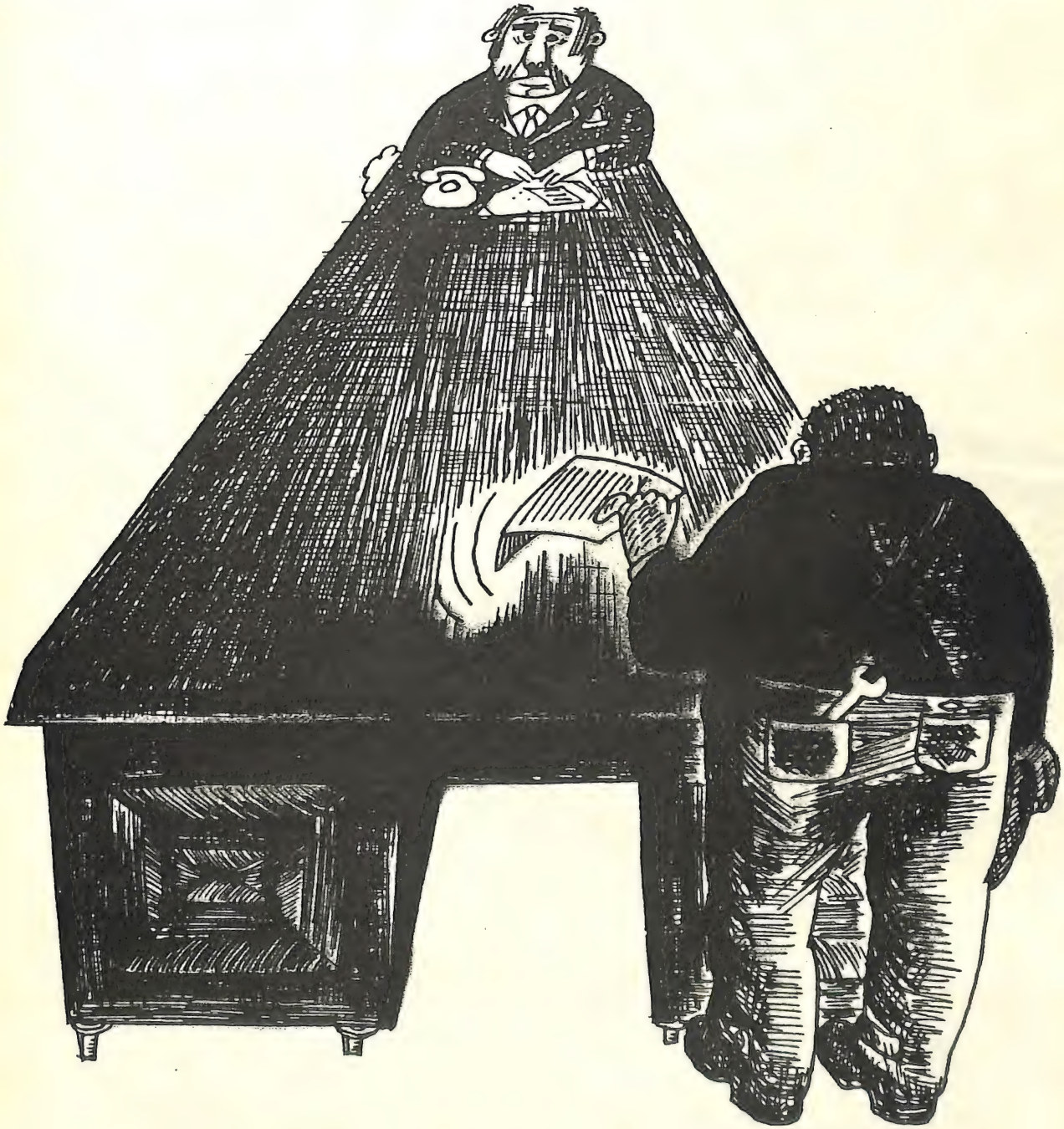

TERZİEV JOUCHO

SEVCİK ALOJZ

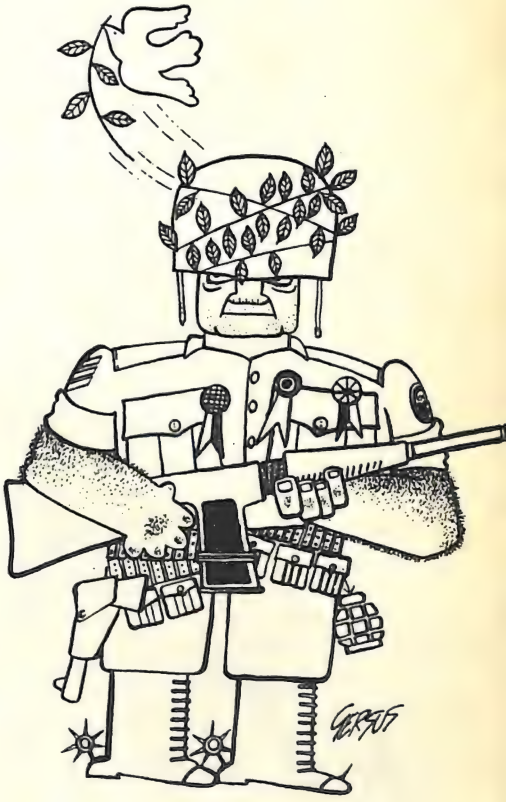

GERSON ABELARDO

AHMET SABUNCU

ALEKSANDAR KLAS

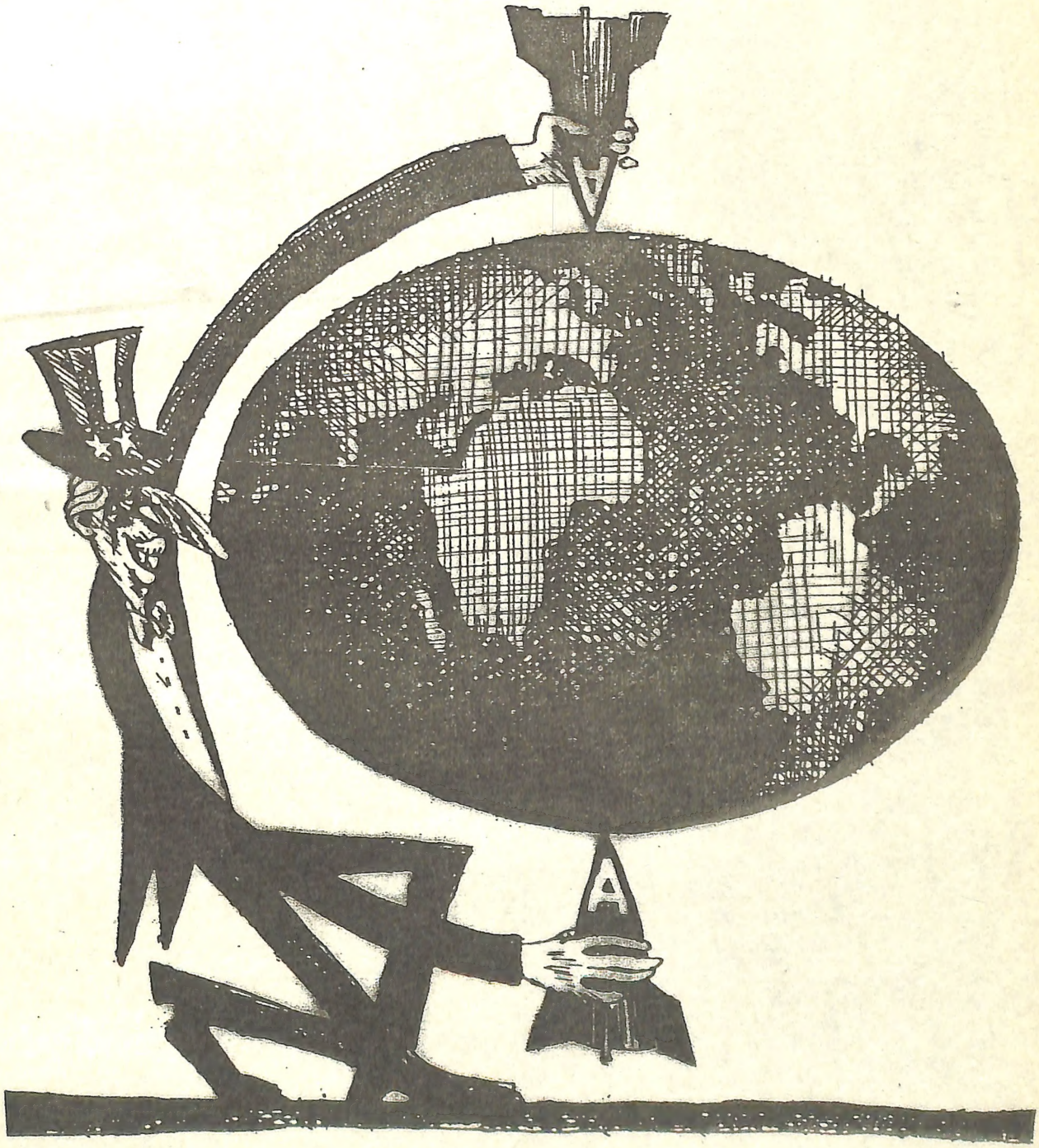
A

EGGSTEIN H.SO

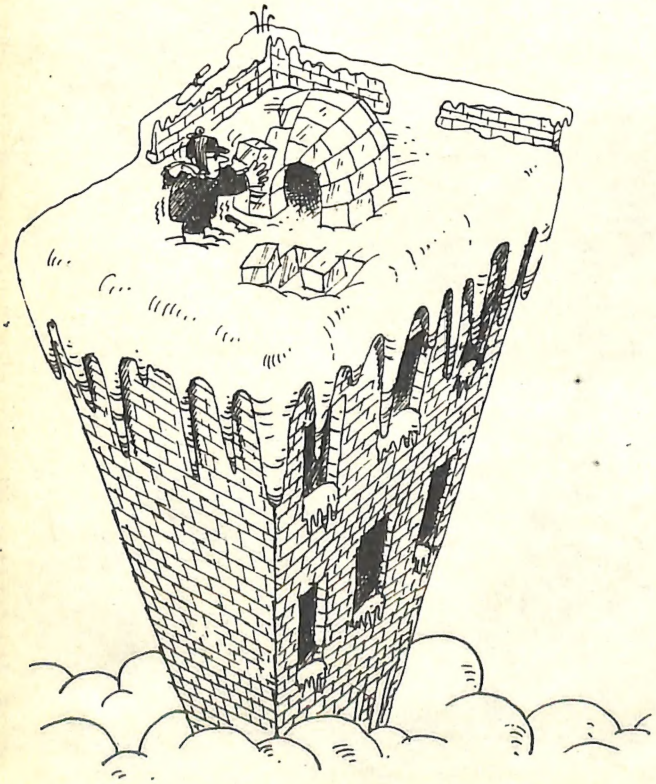

İSMET LOKMAN

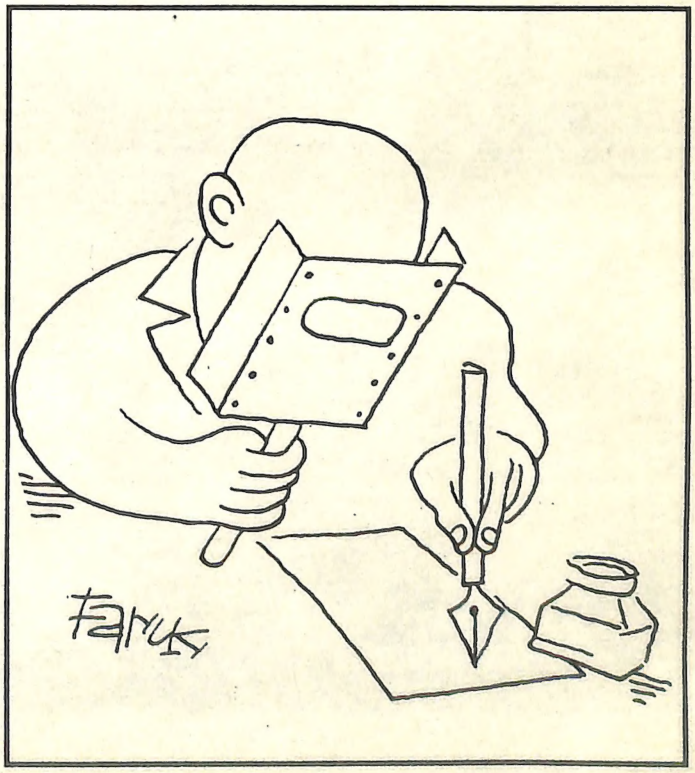

FARUK ŞEN

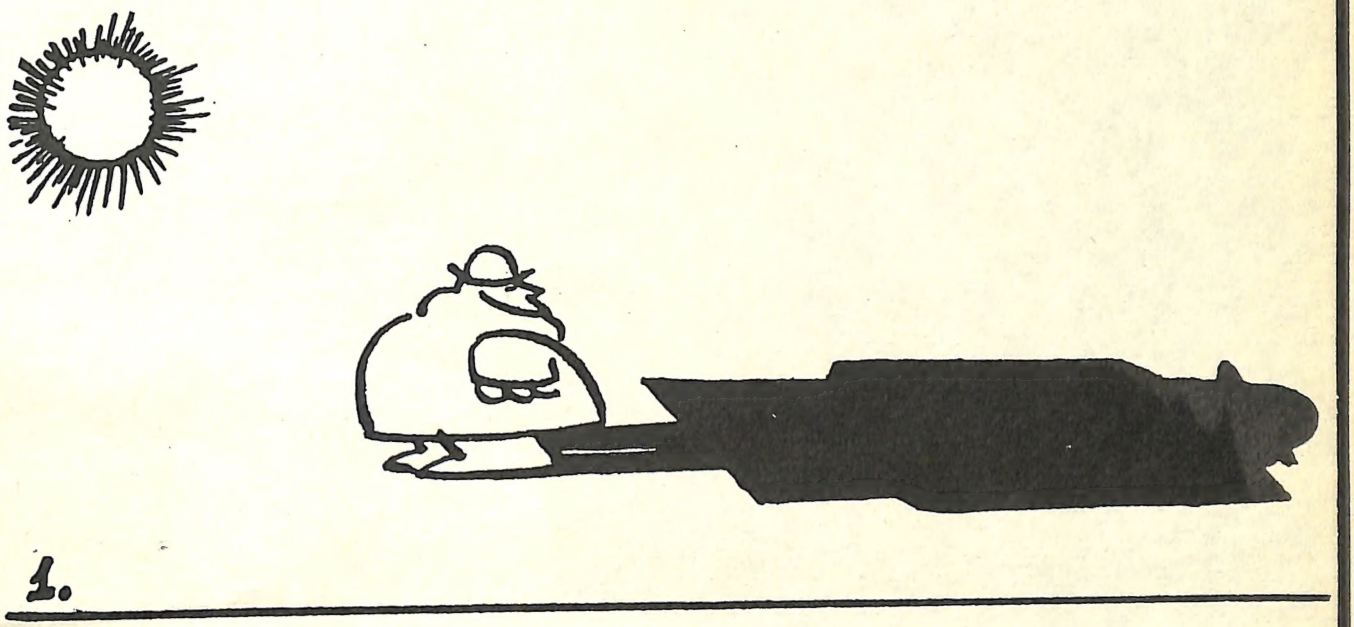

1.

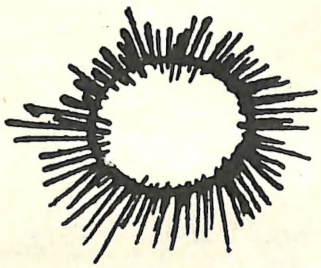

2.
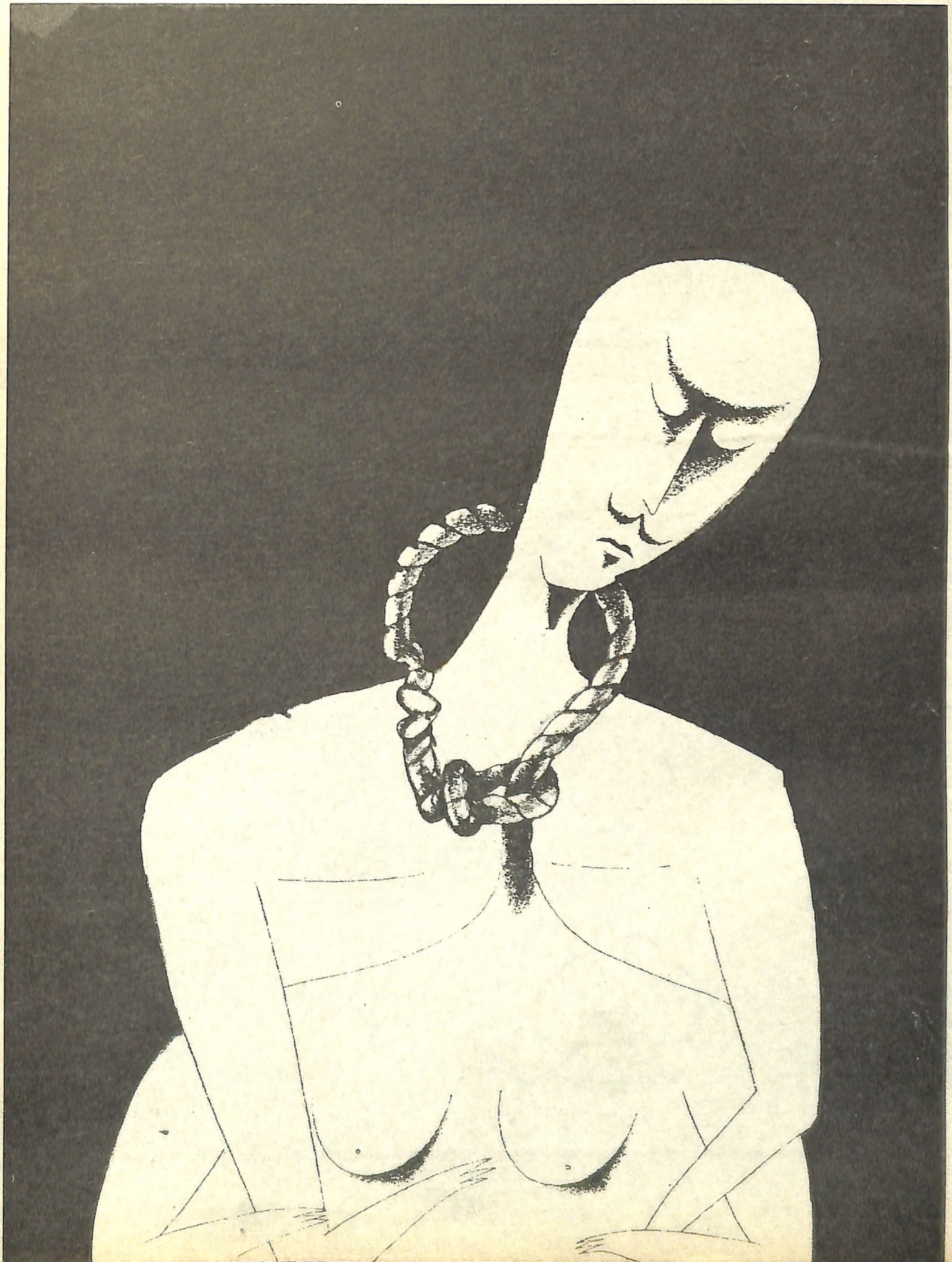
FERRUH DOĞAN